

La Catalunya piscifactoria

written by Jaume Gras i Bartrolí | 26 d'abril de 2025

La doctrina de *totum revolutum*, del “tant ens fa peres que taronges” o que “tot és el mateix”, la doctrina de la barreja impulsada sibil·linament pel sector més ecumènic i espavilat de la societat ben situada de la transició, va la mar de bé pels objectius quinquennals de la nomenclatura autonomista. Són aquells que veuen i tracten el país i els catalans com si fóssim una immensa piscifactoria.

Sempre cal una bona doctrina més enllà de la força i la coerció. Una doctrina que ens recordi que “casa meva és casa teva”, “que volem acollir” o que tots som catalans per una qüestió d'amor i per ser bona gent. Una doctrina que faciliti sense entrebancs que el país vagi com tro en l'increment del PIB general encara que ens empobreixi, com ho podem comprovar. Perquè els altaveus subvencionats ho diguin i ho repeteixin sense cap rubor tot i que els carrers estiguin plens de misèria i les escoles tinguin el nivell de les places africanes de Ceuta i Melilla.

Tota aquesta doctrina, tan pacientment elaborada des de fa un munt d'anys, va molt bé per satisfer la cobdícia infinita de les iniciatives de les grans corporacions econòmiques i polítiques del borbonisme integral. Són un invent, no per garantir la pervivència de la nació catalana a partir de la fortalesa del PIB com diuen els més agosarats, sinó per mantenir avui les seves butxaques. “Català és qui viu i treballa”, tornem-hi, o és català qui trepitja l'aeroport del Prat tan aviat arriba i comença a fer cues a les oficines de caritat i beneficència”. No importa. Aquesta manera d'enlluernar i estimular la part beatífica de la bona gent ha estat la millor i pacífica de normalitzar l'engany i incrementar els catalans administratius de forma absolutament fantasiosa i demencial. Catalans administratius, perquè demanen només xifres i l'increment recaptatori que implica

l'economia de volum o de piscifactoria.

Tot aquest fanatisme que manté i alimenta aquesta tesi que donen a entendre que quants més sud-americans ens arribin més catalans serem, no només són un reflex ideològic propi d'una congregació sectària, sinó que amb la seva irresponsabilitat, contribueix a la desforestació i desertització de la catalanitat a pocs anys vista. Ja podeu fer manifestacions, declaracions o editorials contra el PSOE, o donar-vos cops de pit i bramar a favor de la llengua catalana i altres injustícies còsmiques. Tots sabeu que hi ha una forma de rondinar que només acabarà amb quatre duros més per les butxaques de les vostres ONG subsidiàries que han estat tan necessàries per donar aire a l'esperança, com inútils per transformar res. Tan necessàries per mantenir la sonsònia de fa trenta anys i continuar fent girar la roda del hàmbster que ens durà al forat negra de la història.

Ja podeu fer veure que esteu pressionant a qui no ha fet, no fa, ni farà la feina que li pertoca a aquesta colla de barruts diletants instal·lats a l'autonomia. Res es modificarà amb una arquitectura institucional tan espanyola com ho era en el seu moment la Diputació d'en Samaranc, i tothom ho tenia ben clar. Res es modificarà sense rectificar la doctrina que dona alè al negoci autonòmic i a les seves entitats concertades. Sabeu alguna cosa de la DGAIA?

Tota aquesta idea del progressisme *fleuma*, de bomber piròman, que diu que la immigració "serà sempre nostra", tant infantil com recurrent i rentacares, **ha servit per fer la feina bruta als que han convertit el país en una immensa piscifactoria.** És a dir, en un simple clos productiu sense importar si a l'interior de la gran xarxa, de Port Bou fins a les Cases d'Alcanar, hi ha un o deu milions de sardines, pelaies o llobarroos perquè el que els importa de debò, el que només els fa feliços, és que sigui un clos ben productiu abans que saltin a la paella. Finalment, allò tan maco de "les lluites compartides" ja hem vist realment quin significat té quan

despullem el sentimentalisme inconsistent que han construït per garantir la gran estafa interior que és tan real però més vergonyosa que l'exterior.